

מסכת כלים

פרק יד משנה ב

מִקְלָל שְׁעִשָּׂה בֶּרֶאשׁוֹ מִסְמֵר כְּמַיְן חִזְנָא, טְמָא. סָפָרו, טְמָא.
רַבִּי שְׁמֻעוֹן אֹמֵר, עַד שְׁעִשָּׂה בּוֹ שְׁלָשָׁה סְדָרִים. וְכַלּוֹ
שְׁעִשָּׂאָנוֹ לְנוֹי, טְהוֹרִין. שְׁעָשָׂה בֶּרֶאשׁוֹ מְגִיקָת, וְכוֹ בְּצָלָת,
טְהוֹרָה. קִימָה כְּלֵי וְחַבְרָה לוֹ, טְמָאָה. מַאי מַמְתִי הִיא טְהָרָתָה,
בֵּית שְׁמָאי אֲוֹמָרים, מַשְׁיחָבָל. בֵּית הַלְּל אֲוֹמָרים, מַשְׁיחָבָר: